

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 60. Philippus Episcopus Belvacensis in carcere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A.C. 1197.

§. LX.

Philippus Episcopus Belvacensis in carcere.

Rog. p. 768.
Gr. Neubr. 5
c. 30.

Sup. Lib.
LXXIII.
§. 7.

Rog. p. 770.
to. 10. Conc.
p. 1775.

Philippus Drocentis, Episcopus Belvacensis, Ludovici Crassi Regis nepos, magis Natalium suorum quam Dignitatis Ecclesiasticæ memor, armis belloque gaudebat. Is mense Majo anno millesimo centesimo nonagesimo sexto, ab Anglis captus est, cum Comes Moretonius cum Brabantinorum Duce latrocigaretur, hos enim usque ad portas Belvacis urbis grassantes, depulsurus Episcopus, cum viris equestribus & populo armato, exierat. Forte credebatur licere sibi armis uti contra Brabantinos, publicos hostes & in Concilio Lateranensi sub Alexandro III. excommunicatos. Ita in Anglorum manus incidit, & carceri inclusus haud plane officiose habitus est. Data igitur ad Cœlestinum Papam

nisi Verbis Christi a Sacerdote prolatis fieri semper est ubique credita est, in subsequentibus Sæculis, quo tempore apud non nullos hæc opinio invalescere cœpit, multi Auctores, iique gravissimi, in contrariam abierunt sententiam; alii vero media via incedentes, rem sub dubio reliquerunt. Inter Auctores Partis negantis quasi Princeps censendus est S. Bernardus &c.

Papam epistola, quam, postquam plu-
res alias antè scripserat, Episcopus Au-
relianensis ipsius frater detulit, quere-
batur, se a Brabantinis, quorum opera
in bello uti Rex Angliæ non horreret,
comprehensum fuisse, affirmans, Re-
gem Ecclesiasticis Censuris subjacere,
quod in Episcopum manus injicere suos
jussisset. Petebat, ut sibi satisfieri Papa
curaret, non obscure innuens, nisi faceret,
alienæ culpæ reum fore. Respondit
Papa; eam denique sortem ipsi obtigisse,
quam meritis fuisset; cur enim militis
partes occupasset Episcopus, seque belli
injusti, quo Rex Franciæ Regem An-
gliæ, Expeditionis sacræ causa absentem,
laceggeret, participem effecisset, *Ni-
bilominus*, inquit Pontifex, *litteras tibi
faventes ad Regem Angliæ dabo; at vero
eum Principem in hac causa non juberi
sed rogari a me oportet.* Richardus Rex,
acceptis literis, in quibus Cœlestinus
rogabat, ut Episcopum Belvacensem,
Fratrem suum carissimum, libertati re-
stitueret, lorica, qua Præsul cum cape-
retur munitus erat, Romam missa, nun-
cios dicere ad Pontificem jussit: *Vide
utrum tunica filii tui sit?* pro genio il-
lius ævi ad sacræ Scripturæ historiam
alludens.

Porro Philippus Episcopus non ante
annum Salutis humanæ millesimum du-
Hist. Eccles. Tom. XVIII. Aa cen-

Sæcul. XII.
A.C. 1197.

ep. 15.

Jo. Bromt.
p. 1273.

Gen. 37. 32.

Sæcul. XII. centesimum secundum, captivitatis suæ
 A. C. 1197. sextum, e carcere liberatus est.

§. LXI.

Sacra Profectio Germanorum.

Otto a
 S. Blas.
 c. 42. Rog.
 p. 772.
 Arnold.
 Lubec. c. 2.

Germanorum ad sacram profectionem accinctorum innumerabilis multitudo in tria agmina dividi debuit. Primum, cui Conradus Archiepiscopus Moguntinus imperabat, itinere terrestri Constantinopolim, atque inde Tyrum pervenit. Secundum, itinere maritimo Franciæ & Hispaniæ litora prætervectum, in via Silvas, urbem Lusitaniæ, ex Mauro- rum potestate eripuit, eaque destructa, trajecto freto Gaditano, Acriam Palæstinæ portum appulit. Tertius exercitus validissimus Henricum Imperatorem in Italiam secutus, reliquas Apuliæ & Siciliæ urbes, quæ hucusque imperata facere detrectaverant, subiecit, indeque in Orientem, Conrado Episcopo Herbipolensi, Imperatoris Cancellario, duce, missus est. Hæc classis portum Acriensem, vigesima secunda Septembris anno millesimo centesimo nonagesimo sexto intravit. Sed Cancellarius in Insula Cypro moratus est, Regem coronaturus Guidonem Lusignanum, qui ut ostentaret, se Imperatoris Constantinopolitani jugum excussisse, summis precibus obtinuerat, coronam sibi ab Imperatore

Ger-